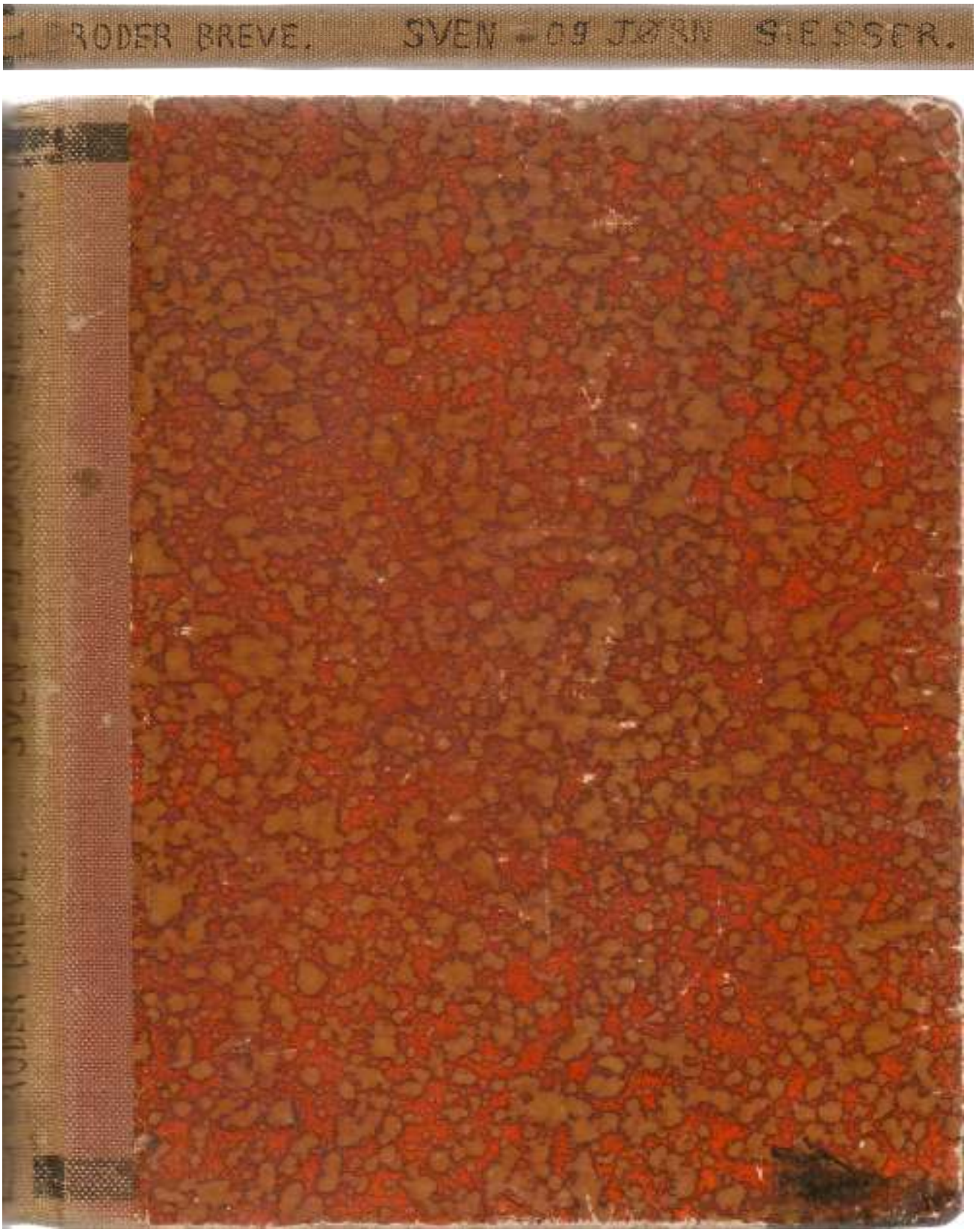
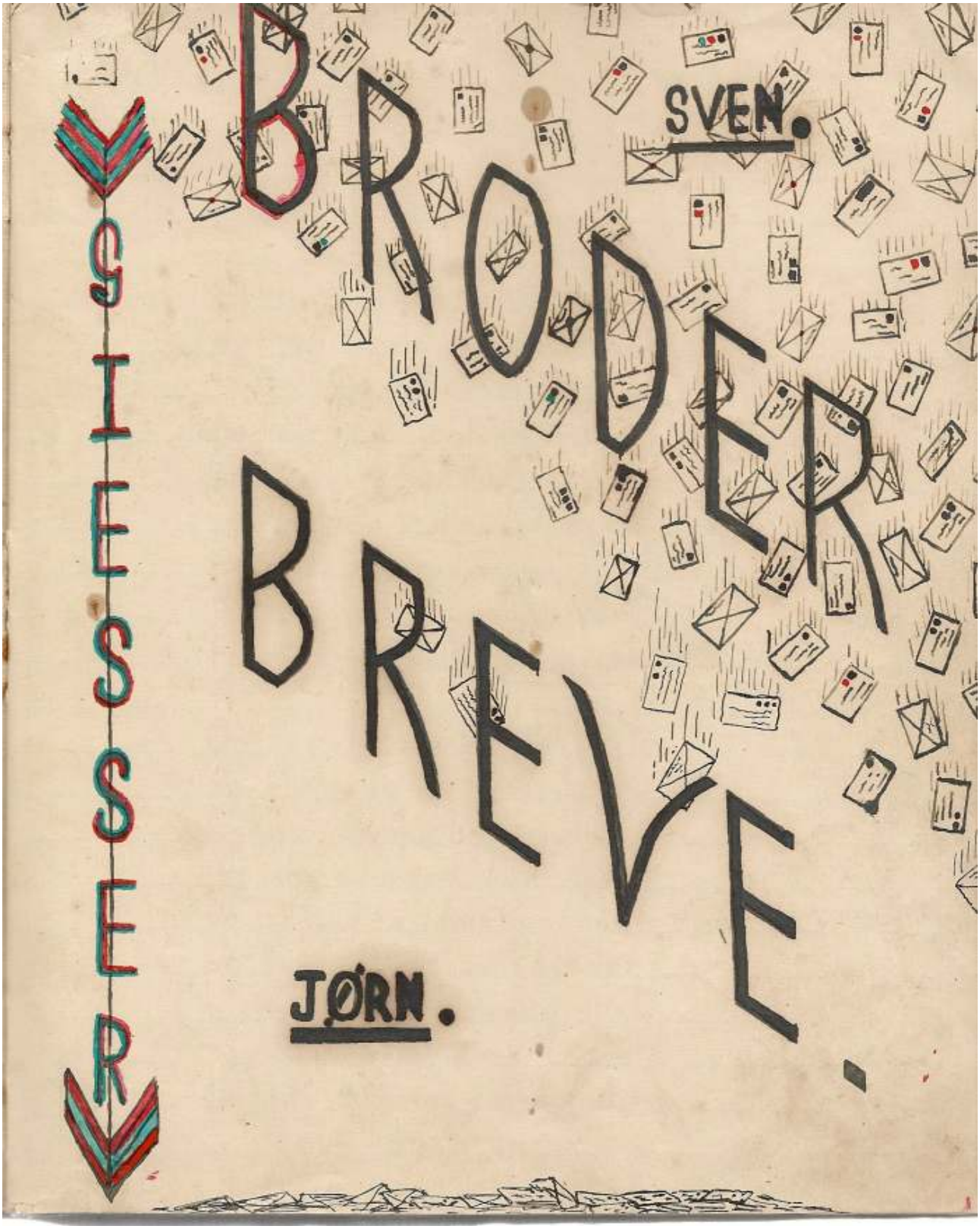

Breve mellem Sven og Jørn Gloggengiesser årerene 1940-42

SVEN.
BRØDER
BREVE.
JØRN.
SIESSER

Villa „Pærely" 2/9 1940

Kære Sven.

Til dig Broder nu jeg Skriver
og jeg haaber at du bliver
i lidt bedere Humør,
for jeg hører jo derhjemme,
at du siger jeg vil glemme,
jae-jeg skø jo nok ha' skrevet før;
men der var saa meget andet,
jeg skø jo ha' Blomster vandet,
for du ved jo alting var saa tør.

Og jeg troede jeg skø giftes
og Familie der skø stiftes.
Pigen min skø ha' en Ville,
jeg skø ud med Voom at trille,
op og ned af Aarhus Gader
og beglo de graa Facader;
men et Vindpust herlig sval,
ramte mig, jeg blev Normal,
tænkte „du maa være gal,

gifte dig i denne Alder,
nej, det ender med det knalder
og saa blir der stort Rabalder,
jeg skù ikke Faderæere
stolt i Jakkelommen bære,
Elskov fra de Fordoms Dage
vender aldrig mer tilbage
men den mindes lissaa stille
underliden med en lille.

Og man ofre uden Klage,
skulde sine Ungdomsdage.
Tænk dig om du Unge Mand,
lidet er dit eget Land,
du skal ud, at se dig om,
derfor du til Verden kom,
bind dig ikke, det du lyde,
saa vil aldrig du fortryde
at du læste disse Ord

Med Broderlig Hilsen

Jørn

Marstalsgade, den 13/9 1940

Kære Bror!

Jeg takker dig
for det Brev du sendte mig!
Det mig saare har fornøjet,
ja, jeg lo med Vand i Øjet.
Derfor vil jeg overtvære
skrive Brevet mit paa Vers,
for den samme Stil at holde,
hvori nys du mig tilskrev
(altsaa Klagen i dit Brev)
skønt jeg ved, det Kvaler vil mig volde.

Jeg først ønsker dig Til Lykke
med det nyerhvervte Smykke,
nu kan ogsaa jeg saa „Pralje"
af en Broder med Medalje.
(Undskyld „Pralje", det var slimet,
men det passed' godt i Rimet.)
— Og endnu en Gang Til Lykke
at du slap for „hjemlig Hygge,"
fri for baade Barn og Viv
og for Ægteskabets Kiv;

den Tid tidlig nok kan komme:
Dit Ungkarleliv er omme,
slaaket paa den ene Vinge,
bare tjene ind og bringe
Føden til forsultne Munde,
Lykke blir det ingenlunde.
Livet er ej lutter Dans,
da slet ikke her til Lands
ganske særlig er det slemt nu
og din Ide, den har jeg gemt du,
om at rejse ud, at komme bort
her i Danmark Livet er kun (Rationerings)-Kort.

Her, hvortil jeg kom saa glad
i vor skønne Hovedstad
arbejdsløs paa sjette Maaned
gaar jeg, og mit Haar er graaned,
skønt endnu jeg er saa ung
falder Vandringen mig tung.
Dog en Dag for ganske nys
blev der tændt et lille Lys,
i mit meget mørke Humør,
hvad var det? ja, derom du spør.
Tænk dig fra vort største Blad

„Politiken" kom der Bud,
om jeg havde Tid og Raad
hjælpe at faa Bladet ud,
kun en enkelt Dag desværre,
naar mon skidt, det faar nu være.
Stadig er jeg Optimist
haaber at engang til Sidst
jeg naar højre, blot en Tone,
og faar Raad at holde Kone,
Kvindehader ganske vist
er jeg imen maaske lidt trist
jeg engang vil finde Sluen,
naar jeg ej kan skændes med Fruen.

Hilsen til dig

Sven.

Villa „Fri"

Den 9 December i Nittenfyrre:
Vil jeg igen din Ro forstyrre

Kære store Broder Sven!

Nu jeg skrive vil igen,
Tak for hvad du til mig skrev,
i dit sidste Digterbrev,
det var smukt og stilfuld lavet,
man kan se du er begavet;
jae jeg gør skam ikke nar,
tror du det, da fejl du far;
men jeg tror at ros du taaler
uden du af Storhed Straaler,
derfor jeg min Mening Skriver,
saa det er og saa det bliver.

Jeg har hos vor fælles Mor,
hørt hvordan det gik dig – Bror,
hvordan du paa Skole kom,
dengang Kassen den var tom,
ja jeg troede Moder løj,
var det hele kun en Spøj,
du er da ikke særlig høj,
Mor lo ad mig, da hun hørte mig svare

og sagde: Skal jeg da virkelig dig forklare,
Højskole har ikke noget med Højden at gøre,
Folk kommer der baade mindre og større.
Se saa forstod jeg først det hele,
og hendes Glæde kunde jeg dele.
Nu haaber jeg du har det godt,
og at du klarer Tingene flot.

Jeg har faaet mig en sær Ide,
naar du den hører vil du sikkert le,
men enten du Samtykker eller ej,
saa udfører jeg den, det lover jeg dig.
Jeg tænkte mig vi i Tonen skuv blive,
og stadigvæk Breve paa Vers skuv skrive,
jeg Skriver saa et, du svare med et andet,
og derefter krysser de over Landet,
og saa i en Bog vi de Breve skuv samle,
Vil Minde om Ungdom naar vi blir gamle.

Jeg morer mig ellers saadan nogenlunde,
jae det skuv jeg vel ogsaa nok kuv kunde,
af Rudt har jeg Laant en Lægebog,
af den blir jeg noget saa Pokkers Klog,
jeg læser om Blindtarm og brækkede Ben,

om Nyregrus og om Galdesten,
jeg fejler snart hver eneste Syge,
der er ikke en eneste jeg hell kan stryge,
jo en er der dog, aae det er en Skam,
paa den kan jeg ikke rigtig faa ram.
Jeg har gaaet og spekuleret paa,
hvordan man som Mandfolk et Barn skal faa,
naa det har jeg vel ej heller nødig,
den Sygdom er vel mig Overflødig,
maaske engang jeg en Kone kan faa,
som ikke vil spare paa de smaa.

For Tiden fraaner jeg mit Talent,
jeg Skriver Breve ned paa Prent,
jeg øver mig i Dilettant,
jae Livet er det rene Fjant,
i Rollen jeg har skal jeg vaere gal
og rabbe saa det runger i den hele Sal:
„Vand for Satan din dumme Tøs!"
ja Stemmen skal være meget bøs,
og senere skal jeg saa synge en Vise,
hvori jeg immer mig selv skal prise,
„Jo Galere jo bedere" ja det er Navnet

paa Slykket hvori „som General" jeg er Havnet.

Naa nu maa jeg slutte for denne Gang,
for ellers blir Brevet alt for lang,
jeg vil jo dig nødig saadan Plage,
at du skal læse i flere Dage.
Paa Rim har jeg lige skrevet til Mor,
at jeg er losset hun sikker tror,
hun trøster sig nok, det tror jeg bestemt,
for for denne Sygdom da bor jeg bekvemt.

Ja hvis du nu vilde skrive snart,
jeg vilde synes det var rart,
og dermed de kærligste Hilsener du faar,
i den anden sidste Linie hvis saa langt
du naar.

Jørn.

10 Villa „Skræenten" 1.1.1941 Broder Brev No4

Den anden Dag i det Ny
vil jeg skrive til dig paany.

1-1-1941.

Paa „Jeg er Havren" fordi
jeg syntes det er bedst paa Melodi.

Kære Broder! Nu jeg skrive vil
lidt om, hvordan alting her staar til
jeg skal nok mig fatte ganske kort
for paa Vers at skrive det er haart

Det var sku en knippelfin Ide:
„Brev paa Rim at skrive." Jeg kan se
at som Kunstner stor du sikkert nok
ender, hvis du ikke gaar amok.

Pas paa Lægebogen – for du ved:
„Det er galt at vide god Besked."
Selv om kun man siger, hvad er sandt,
Vejen gaar til Tugthus elegant.

Naar du Skriver, maa du passe paa
ej for lil at tale om at faa
hele Huset fyldt med søde „Smaa"
Hvor-for? jo fordi du maa forstaa!

Da jeg læste om de Smaa, jeg frøs,
jeg for Smitte er en Del nervøs
Du vel ved, at jeg har gaaet med Karn
saa't hun nedkom nu - og jeg var Farm.

Ej jeg løbe tør den Risiko,
for jeg tror at Enden ej blev go
paa de skønne, skønne Ungdomsdaa,
hvis i Aar jeg Barnedaab skuu haa.

Riglig nok jeg kom paa Skole du,
og jeg er her mærkli nok endnu.
Nøden tvang mig til at ta det Skridt
og det var maaske slet ikke skidt.

Naa, nu er jeg vældig godt tilfreds
-af og til jeg spiller Seks-og-treds-
Skak og Dam og meget andet rart;
Tiden løber med en Fandens Fart.

Og saa blev jeg valgt nu ganske Nys
som Overhoved for „Det kolde Gys."
Du kan tro at Tjansen den er fin,
naada, hvor jeg gir dem alle Klin.

Standeren os somtid stopper op,
naar vi laver Skæg i samlet Trop,
Lærerne har Evner nok saa flot,
men de skjuler Evnerne for godt.

Klokken fire Lørdag mente jeg
at nå herfra Gern og ud til dig
der kù jeg saa være ca. „syv"
men nu blir det vistnok altsaa Lyv

Ruth hun skrev i Gaar og bad mig da
om et Smut paa Sygehus at nå'.
Lørdag Formiddag hun venter mig-
senere, saa kommer jeg til dig

Det er ikke længe siden at,
her vi sad og snakked en hel Nat,
derfor vil jeg slutte med det her
og paa Gensyn Lørdag, da vi ser

atter til hinanden - ganske vist
ikke her paa „Skovenlens" gamle Kvist,
Men i Villa „Fri" et lille Vend
vil jeg gøre. Venlig Hilsen Sven.

Broder Bræx Ha S.

Villa „Fri"

Den 16. Dag i det nye Aar
det første Brev paa Melodi du faar

Kære Sven!!

I alle de Riger og Lande
hvorhen vi saa siden blir sendt
saa vil vore Tanker vi blande
og skrive dem ned paa Prent.

Nu „Sven" jeg dig Ønsker til lykke
med Aaret som du tog Hjem
igen er du kommet et Stykke
paa Livets Tunge Bane frem.

Jeg haaber at der kommer Tider
hvor bedere stillet du blir
at efter som AArene glider
du Tjene dig vil nogle Spir.

Herefter jeg Takke dig vilde
for Brevet paa Melodi
det var skam ikke saa ilde
se den Slags Breve kan jeg li

Du spiller vel ikke for meget
Skak og Dam og Seks og Treds
har nøje du overvejet
om senere du blir tilfreds,

naar ej dine Leksier du lærer
men Tiden paa Spil kaster bort
naa det kan Selfølgelig være
at Tiden saa blir mere kort.

Naa skidt nu vil Skolen vi glemme
har andre Breve du i Dag monfaa't
naar der er Fødselsdag derhjemme
med vore Breve er det smaat,

Til „Rudi" du ej kom forleden
da du i Villa „Fri" besøgte mig
jeg tænker hun endnu er Eden:
de Ond og Sur og Gal paa dig.

Villa „Fri"

For Tiden jeg søger en Stilling
som Pole C. B. Tjent i Aarhus By
for jeg kuli som Hestekilling
at luske rundt i Nær og Ny.

Hør nu er jeg træt af at skrive
jeg ved ej mer hvad jeg skal hitte paa
nej Stof kan der ikke blive
for-nylig du jo alt her saa.

Olsikken et Held nu slap jeg
at skrive Brev er mig en kæmlig Tjørn
fra „Ellen" jeg hilse skal dig
og hermed kærlig Hilsen

„Jørn".

16 Broder Brev No 6.

1941 I Midten af Februar jeg dette skrevet har

Kære Broder!

nu jeg atter
et Par Ord til dig vil skrive,
mest fordi jeg inderst fatter,
at du ellers harm vil blive,
ja du har vel ventet længe,
men jeg havde ingen Penge.
Tak for dine sidste Vers
for din Hilsen til de „22",
at vi de Dag holdt Kommers
kan jeg sige uden for dig at lyve.

Her gaar alting nogenlunde
Krig og Splid vi har i Skolens Stuer,
Stander-en os beder holde Munde,
da det ikke vel ham huer,
men hvad lager vi os af den Stander
vi gaar lige foldt ud rundt og bander-

Her saa noget ganske andet,
jeg har været i København,
men Forngjelsen var blandet,
skønt Pigen hvilede i min Favn,
naar det var dog Turen hjem,
der var ganske særlig slem.
Ja, her maa jeg nok indskyde,
at jeg taget har et Skridt,
som jeg ikke vil fortryde,
saadan ekspidit.
Forelsket allerførst det blev jeg
dernæst saa forlovet,
jeg i Aanden ser dig
gruble over det, som jeg har vovet,
men vær ræd ej for min Pige,
hende vil en Sang du prise,
og jeg maa vel helre sige
hendes Navn er Annalise.
Ja, det er i Grunden
den store Lykke, jeg har fanden.
— Men tilbage til vor Hjemtur,
den var skrap, det kan du tro,
Natten før vi loo en nem Lur
og cykled saa af sted i Ro;

men paa en Gang blev det galt,
hvert et Øjeblik vi faldt,
Vejen var en Skøjtebane,
Vinden fløjted som en Flane;
et Par Hundred Gange mindst
maatte vi i Asfalt,
men det gav dog den Gevinst
i Avisen blev vi omtalt.

Jeg læser for Tiden en Masse Digt
om Kvinder og atter Kvinder,
om Mænd med et sørgeligt Endeligt,
og om Mænd, der har smaa Veninder;
Forfatteren til dem er Wildenvey
en Nordmand fuld af Humør,
og det vil jeg altsaa sige dig:
i hans Digtning er der Kulør

Hvad ellers, der sker, er kun smaat,
der ikke kan interessere,
men ellers gaaret rigtigt godt,
vi gaar og Livet dandere.

Til min Fødselsdag fik jeg en Del
gode og villige Breve,
fra Vila endvidere en hel
Dase Sylteløj - saa vi skal leve.
Fra Rudt der oosaa en Hilsen kom,
saa hun er nok ikke saa vred,
det skrev hun i alt Fald intet om
i sin sidste Besked.
Din nye Stilling er vel nok god?
og naar du vandrer rundt paa Følfod,
og jeg skal sidde her og slide Bænke,
saa maa du paa mig venligt tænke

Nu inden jeg vil gøre Brevet her forbi,
jeg sende vil en venlig Hilsen
til Beboerne paa Ville „Fri"
baade ham den lille og saa Frøken Nielsen.

Til Slut du selv og Ellen faar
en venlig Hilsen før jeg gaar,
jeg her i Brev medsender den.
Skriv snart igen. Sven.

Broder Brev № 7

20.

Skrevet d. ??? August. 1941
Afsendt d. 15-1-1942.

Broder – Broder! Hr. Forfatter!

jeg i Dag med Pennen tjatter
Brev jeg fik i Februar
og først nu, du faar mit Svar.

Der er sket saa meget siden
at jeg fik det Brev fra dig
mangeling i denne Tiden
har forandret dig og mig,
derfor vil jeg ikke nævne
hvad du skrev i Brevet dit
for det kræver megen Evne
hvis jeg det skal blive kvit.

Haarde Stunde, haarde tider
over vores lille Land
hele Verdens Onskab glider
ind i Sindet paa hver Mand
vi blir Onde mod hinanden
og de faa der bruir Forstanden

bror den kun til Onde Ting
Dødsmaskinen er i Sving

Dødsmaskinen er i Gang
Døden synger Sejerssang
over alle de der lider
de der imod Døden glider
Ondskab – Hærdhed – Nød – Foragt
det er hele Verdens Magt.

Egentlig skulde vi os skamme
naar vi over Skæbnen klage
Tænk hvad der os kund ramme
Tænk hvor har vi gode Dage
sammenligned med de andre
den maa imod Døden vandre
da er vort et Paradis
hvorpaa ej vi sætter Pris.

Arbejdsløs, med mange Sorger
som en Sneevers ynet Borger
gaar jeg rundt og spekulerer
paa hvordan jeg skal forcere

Hindringerne som jeg møder
uden jeg mig paa dem støder
det er bare Kylling sorger
at jeg har, i jeg lille Borger.

1942.

15-1-1942

No har Brevet altså ligget
mens du efter Posten kigged
stadig kom der ingen Svar
paa det Brev fra Februar
men trods alt, saa er her svaret
selv om det har længe varet
men vi har jo talt om meget
mens vi Døvenskaben plejed
da jeg Hjemme var i Juli
derpaa skal ej lægges skjul.
derfor vil vi ikke det gamle Aar forstyrre
men begynde med 1900 to og fyrre.

Er du mon stadig Lærreds Maler
har du mon stadig med det kvaler
vil dine Perler mon stadig trille
sæt de nu ikke vilde vilde
har du flere spidse Penne
har du ikke brug for dygtige Svende
har du fået lidt Sysser ind
eller er der i Kassen svind
ja det rager jo ikke mig
men alligevel spørger jeg dig
for jeg ved hvordan det mærker
naar Kreditorerne os kværker
naar det ringer paa min Dør for jeg ej
lukke op
jeg rysler og bæver paa min spinkle Krop
men tænk da engang jeg fik samlet Mod
saa var det kun, en Sammel og God
Undesøger fra Socialen
Jeg sagde: Værsgo' kom ind og sæt Dem
paa Halen
Han sagde; Naa det ser jo alt sammen
meget godt ud
De kender vel Lovens Paragraffer og Bud

De ved vi skal ha' det hele til bage
engang naar De faar bedre Dage
ja saa faar de 16 Kr. hver Uge
er det ikke nok, naar paa Lappen De suge
saa gik han igen, den flinke Mand
jeg havde næer mistet min Forstand
16 Kr. hvad er det af Penge
naar man til flere Hundrede ha'enge
naa hvad vi naa os jo med dem klare
jeg haaber ej at det længe skal vare

Gyldendal har skrevet til mig om Bøger
det ender vel med at de mig Sagsøger

Hos Konto Yør jeg slet ikke komme
de hemler nok Fojet Jør Vinteren er omme

Og Abel han Manden der solgte os Bordet
begynder nok og saa snart og ha' Ordet

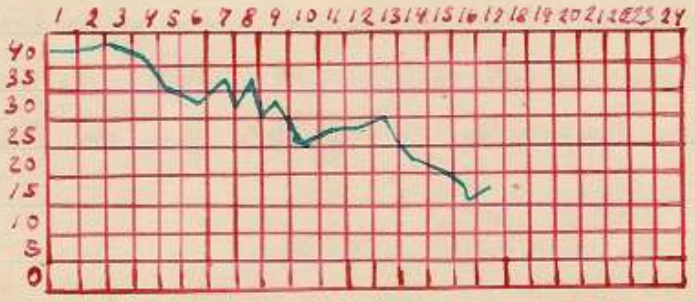
Ja Lys og Gas skal vi ogsaa betale
jeg tror De Folk de maa være gale

I Radioen har der lige været sprunget
en Lampe
saa i den Tid var den ikke endgang værd
at Stampe
Nu har jeg godtnok faaet fat i en Ny
men jeg synes den er blevet en Smule
for Bly

Ja lad os nu blæse det hele et Stykke
for nu er det nemlig ved at Sne.
Til Slut vil jeg lige dig Ønske til Lykke
de bedste Hilsener fra os Tre.

Humørkurve Januar 1942

26. Brev Nr 8.

„Skræenten" Sem, den 30-3-42.

Kære Jørn

Du forventer og forlanger, at et Broderbrev jeg skriver mens jeg faktisk intet har at ta mig til, ja du ved jo selv jeg bare gaar herhjemme ja og driver naa her er det - lad dét ske da som du vil.

Allerførst jeg vil fortælle, at jeg længst var vendt tilbage dersom Mor ej havde budt mig blive her til Paasken over nu maaske jeg skal paa Skovhugst hos Nils Stoffer et par Dage. saa haard Tid jeg nu kan komme derom ikke Spør jeg lover.

Men jeg haaber at du skriver - eller endnu bedre kommer selv hertil og holder sammen med vi andre Paaskefest, forsaavidt som vi kan feste - vi har alle tomme Lommer ja af mine Kapitaler er end ikke der en Rest

Lad mig høre om de svaret har – du ved fra København
ogsaa – selv om med Forventning – de har svaret med et Nej
jeg vil helve med det samme tage Vished i min Favn
end at gaa og slides op paa Haabets lysegrønne Vej

Benth han var i Dag hos Stoffersens med sin Angora-
Hun-Kanin
den skulde holdes til ved Stoffers fine Han i Løn
ak, men tænk dig, her blev Benth saa ganske gjorl
for Angora-Hun-Kaninen havde sgu forandret til sin Køn.

Hvad jeg ellers har oplevet er vel ikke særlig meget
jo, for Resten: jeg har haft en Byld, der ikke ville lade sig
savn
paa det kriminelle Sted, hvor den sad anbragt blev den
plejet
den sad anbragt der, hvor Bygen ikke har anstændigt Navn

Jeg har Strid med Karen Luck, men vil snakke det
bevelte
jeg kan ikke skrive mere nu i Nat
saa i denne Omgang maa du nøjes da med dette
kald mig blot et stort – et større og et allerstørst Skrat

Med mange Hilsener
til Fam Ellen
og du selv
– Sven.

28. Brev Nr. 9.

27-4-1942.

BRODER-BRODER-BRODER-BRODER-!!!...

du som hjemme hos vor Moder
saa omtrent har sat dig fast
da skal ha' et Brev i hast

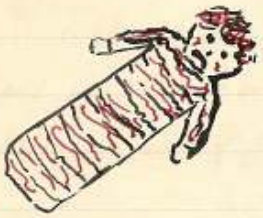
Der er kommet Brev fra en
der gaar rundt paa Kvindeben
hvordan ellers hun ser ud
ved jeg ikke – ved mon du'ed ?

Det har ligget her en Tid
(ja ras kun dit Individ)
men her har du altsaa Brevet
det som er af Slangen skrevet

Ellen er paa Stiftelsen
saa forstaa mig ret min Ven
hvis der er lidt brok i dette
er det derfor at det skete

Nu vil jeg gaa ned og skrige
ind i Telefonens Trakt
for at høre, om en Pige
hun har faaet til Verden bragt.

Det er lige tidligt nok
at De ringer nu Hrr. Klog
ta den bare lidt med Ro
endnu er hun ikke to

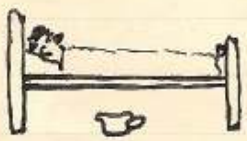
Saadant Svar jeg lige fik
da til Telefon jeg gik
saa endnu jeg ej kan sige
om det virkelig blir' en Pige

hun blev indlagt Kl. Ni
nu er Klokken over Ti
ja den er skam næsten Elve
Uee for Pokker, hvor jeg skelve

Derfor vil i Seng jeg gaa
ja for du maa jo forstaa.
at lidt Søvn vil gøre godt
paa Hovedpinen jeg har faaet.

28-4-1942

Ja saa gik den Fæle sorte-
Nat, ja nu er den helt borte
men endnu jeg intet ved
naa jeg faar jo nok Besked.

Jeg gik nys til Telefon
for at spørge til min Kon'
og jeg fik Svar paa min Bøn
der blev sagt det blev en Søn

Faderstolt og mægtig Glad
med en mægtig Pakke Mad
tog jeg nu paa Arbejde ud
men fik der et vemligt Bud

Ej i Morgen skal i komme
eders Arbejdstid er omme
Planter kan jeg ikke skaffe
de er borte nu som Kaffe

Arbejdet saa altsaa stop
vi blev nødt, at holde op
uden Planter kan vi ej
Plante Haver til, Nej Nej

Snart jeg skal som CB. ind
at notere Mand og Kvind
vent dig blot vis at du kommer
gennem Aarhus nu til Sommer

Naa nu vil jeg holde op
og med dette sige stop
derfor hils nu hvem du kan
fra den stakkels ENKEMAND.

Jørn.

32. Brev Nr. 10

„Skræenten" Gern St, den 21-5-1943.

Kære Broder! nu jeg digter
dig igen et lille Ord,
ellers at jeg helt dig svigter,
gaar da blot omkring og tror.

Det besee saa har jeg meget
lidt at sige dig i Dag
Hjernen min er som en speget
Sild; ja det er Ubehag.

Lad os helre gaa til Sagen:
Nu igen jeg gaar paa Togt
Afgang tidlig Morgendagen
Er det eller ikke klogt?

Verdensfreden - dejligt Tema -
tænk blot, hvad det var engang
og i Dag: En Jord - Eksema.
Hæslig Sygdom - Livets Vrang.

Dog det hjælper ej at tænke
over, hvad det er og var.
Politik - Bedrag og Ræenke,
Spar mig for det - hør mig: spar.

Jeg vil se og leve bare
nye Indtryk hist og her,
Somtid spørge somtid svare
baade være her og der.

Her fra Hjemmegrunden kære
gaar det, som det før har gaaet,
alt blir immer mere svære.
Høster vi som vi har saaet?

Bort med filosofisk Tænkning
Lad os tage Sagen klart
alkoholisk Gudesskænkning
stoppes. — Livet bliver bart.

„Aldrig mere Krig", det lyder
„Bort med hvad der hed Tobak,"
„Ingen Blomster mer maa skyde,"
„Hold din Kæft og tag til Tak."

Du skal blot din Skat betale
med en Glæde rigtig stor.
Standardtøj — nu er de gale —
Rationeringskort paa Kroer.

Bare ingen Sabotage,
Verden gaar paa Grund endda
Næsesminke - Camouflage
Krigsteknikkens bla' bla' bla'.

Død og Djævel hvor det stinker,
naar man leger med en Lort -
Ko - Pess - Aldersrente-Finker,
men det skal jo være stort.

Lad mig ta det mere rolig
og slaa ind paa anden Vej,
ellers har vel Staten Bolig
bare ventende paa mig.

Ellers her pr. Brev at sige
har jeg ikke - ikke Spor
derfor alle hilset lige
fra din lille Store Bror.

Hilsen Sven.